



SENJORĖS iš Rumunijos su Lietuvos senjorėmis ir Lietuvos gyvenančiomis rumunėmis

Nebijokite vėl tapti naujoku

Socialinių mokslų daktarei **Editai Trečiokienei** suaugusiųjų mokymasis – mokslinio darbo sritis. Beje, mokslininkės tėvai studijuoja Klaipėdos trečiojo amžiaus universitete. O mūsų žurnalas su E.Trečiokiene kalbasi apie tai, kaip paskatinti kuo daugiau vyresnio amžiaus žmonių tęsti mokslus.

Daugybė žmonių per trumpą laiką bibliotekose, įvairiuose kursuose įgijo kompiuterinio raštingumo pradmenis ir vėl pajuto mokymosi džiaugsmą. Ką daryti, kad po šio žingsnio būtų ir antras? Kas dar galėtų pakviesti mokytis?

Pakviesti gali ne tik bibliotekos, bet ir muziejų, dvarų programos, įtraukdamos į mokymosi procesą įvairias lankytojų grupes – šeimas, bendruomenės atstovus, meno mylėtojus, neįgaliuosius, tautines mažumas, pagyvenusius žmones, taip pat ir tuos, kurie grįžta iš įkalinimo įstaigų. Šis procesas jau vyksta.

Esate Švietimo mainų paramos fondo Grundtvig programos projektų nacionalinė koordinatė. Ką siūlo ši programa?

Ji skatina ir kviečia suaugusiuosius dalyvauti tarptautiniuose projektuose, mokantis užsienio kalbų ir kitų kultūrų pažinimo. Grundtvig programa padeda pažinti kitų Europos šalių patirtį. Nuo 2009 m. šioje programoje esama Grundtvig senjorų savanorių projektų, kurie siūlo žmonėms, vyresniems nei 50 metų, neformalaus mokymosi ir savanoriško darbo galimybių.

Kuo užsiima šie savanoriai?

Šiuo metu įgyvendiname 6 Grundtvig senjorų projektai. Pateiksiau vieno jų pavyzdį. Prieš dvejus metus kartu su kolegomis iš Rumunijos, kur panašiai kaip ir Lietuvoje palyginti dar nedaug žmonių dalyvauja savanoriškoje veikloje, buvo pradėtas įgyvendinti projektas „Senjorai sako – NON STOP“. Vyresnio amžiaus žmonių klausta, kaip jie supranta savanorišką veiklą. Dauguma atsakė, kad savanoris – tai žmogus, dirbantis be atlygio ir galintis išvykti savanoriauti kitur. Pernai grupelė vy-

resnio amžiaus moterų iš Rumunijos savanoriškai dirbo Vilniaus vaikų darželyje „Nendrė“, kurį lanko socialiai nesaugūs vaikai. Šiomet lietuvės savanorės vyks dirbti į Rumuniją. Tai ne tik darbas, bet ir naujos pažintys, platesnis kultūrinis akiratis. Senjorų savanorystės projektus įgyvendina uteniškai ir anykštėnai.

Kokią mokymosi visą gyvenimą ateitį matote Lietuvoje?

Matyt, daugiau mokymosi nei dirbsime. Ne veltui tokie populiarūs Trečiojo amžiaus universitetai. Lietuvoje jų yra jau 22. Suaugusiojo žmogaus gyvenimas tampa mokymosi sinonimu. Tik ne visi užfiksuoja mokymosi momentą. Inertiškai galvojama, kad mokytis reikia auditorijoje, o juk toji auditorija visur, net ir namuose. Jeigu nesimokysime iš savo vaikų, sutuoktinių, gali kilti grėsmė juos prarasti.

Kaip Jums atrodo, kodėl ne visi supranta, kad amžius – ne kliūtis mokytis toliau?

wžmogaus amžius, nurodytas dokumentuose, vis mažiau sutampa ne tik su biologiniu amžiumi, bet ir su psichologiniu bei socialiniu. Šiandien, žinodami žmogaus amžių, nedaug galime pasakyti apie jo gyvenimo kokybę. 80-metis gali atitikti 50 metų žmogaus kriterijus, kaip ir atvirkščiai – 50-metis gali atrodyti ir jaustis kaip žmogus, perkęs 80 metų. Tai priklauso ne tik nuo sveikatos, socialinės aplinkos, sugebėjimo ir noro bendrauti su kitais žmonėmis, bet ir nuo išsilavinimo.

Lietuvoje yra 22 Trečiojo amžiaus universitetai

O mokslininkai sako, kad kiekviename amžiaus tarpsnyje žmogus patiria ir naujoko, ir kulminacijos fazes. Taigi net ir sulaukus brandaus amžiaus neverta bijoti vėl tapti naujoku. ←